

4 Δεκεμβρίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΤΟΜΑΖΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 342/89)

Κεκτημένα δικαιώματα — Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγή — Δεν υπάρχει κεκτημένο δικαίωμα προαγωγής, αλλά μόνο προσδοκία προαγωγής — Δεν υπάρχει κεκτημένο δικαίωμα μη τροποποιήσεως σχεδίου υπηρεσίας.

5

Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή ισότητας — Σύνταγμα, Άρθρο 28 — Ανάλυση εννοίας της.

10

Ο αιτών κατέχει τη θέση Αποθηκαρίου Β' Τάξης στο Τμήμα Κρατικών Αποθηκών. Η θέση αυτή είναι συνδυασμένη με τη θέση Αποθηκαρίου Α' Τάξης. Σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο υπηρεσίας η προαγωγή θα μπορούσε να γίνει επί τη συμπληρώσει τετραετούς υπηρεσίας στη θέση Αποθηκαρίου Β' Τάξης.

15

Λίγους μήνες προ της συμπληρώσεως της τετραετίας τροποποιήθηκε το σχετικό σχέδιο υπηρεσίας έτσι ώστε η περίοδος των 4 ετών να αντικατασταθί με περίοδο 11 ετών. Ως αποτέλεσμα η Ε.Δ.Υ. αρνήθηκε να προάξη τον αιτούντα.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, αποφάσισε:

- (1) Η αρχή της ισοτιμίας συναρτάται και είναι αλληλένδετη με την ομοιογένεια μεταξύ των υποκειμένων του δικαίου. Απαγορεύεται διάκριση μεταξύ ουσιαστικά ομοιογενών πραγμάτων και υποκειμένων δικαίου, καθώς και η εξομοίωση ουσιαστικά ανομοιογενών πραγμάτων και υποκειμένων δικαίου. Η θέση του συγκεκριμένου αιτούντος σε σύγκριση με συναδέλφους του, που είχαν συμπληρώσει προηγουμένως τις προϋποθέσεις προαγωγής βάσει του καταργηθέντος σχεδίου υπηρεσίας, είναι διαφορετική, ακριβώς γιατί όταν εκείνοι προάχθηκαν σύμφωνα με το σχέδιο, που ίσχυε τότε. 5 10
- (2) Αρνητική είναι η απάντηση στο ερώτημα κατά πόσο το Υπουργικό Συμβούλιο κωλύετο να αντικαταστήσει ή τροποποιήσει το παλαιό σχέδιο υπηρεσίας. Ο δημόσιος υπάλληλος δεν έχει κεκτημένο δικαίωμα προαγωγής. Δεν έχει κεκτημένο δικαίωμα μη τροποποίησης σχεδίου υπηρεσίας. Έχει προσδοκία προαγωγής. Το δικαίωμα προαγωγής του διέπεται από το εκάστοτε σχέδιο υπηρεσίας. 15
- Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα. 20
- Αναφερόμενες υποθέσεις:*
- Apostolides and Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 928,* 25
- Pavlou v. Returning Officer and Others (1987) 3 C.L.R. 252,*
- Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων (1989) 3 A.A.Δ. 1931,* 30
- Economides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 506,*
- Economides v. Republic (1973) 3 C.L.R. 410,* 35
- Papadopoulou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 332,*
- Stavrou and Another v. Republic (1987) 3 C.L.R. 276,*
- Republic v. Menelaou (1982) 3 C.L.R. 419.* 40

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία απέρριψε την εισήγηση για προαγωγή του αιτητή στη συνδυασμένη θέση Αποθηκάριου 1ης Τάξης.

N. Λοϊζου, για τον Αιτητή.

10 *A. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

15 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής κατέχει από 13.7.79 τη θέση του Αποθηκάριου 2ης Τάξης στο Τμήμα Κρατικών Αποθηκών στη μισθοδοτική κλίμακα Α2 - Α5. Η θέση αυτή είναι συνδυασμένη με εκείνη του Αποθηκάριου 1ης Τάξης για σκοπούς προαγωγής. Αρχικά το σχέδιο υπηρεσίας πρόβλεπε ως προϋπόθεση για ανέλιξη στην ανώτερη βαθμίδα των συνδυασμένων θέσεων για πρόσωπα που είχαν διοριστεί στη θέση Αποθηκάριου 2ης Τάξης πριν την 1.10.81 (δεδομένου ότι επληρούντο οι λοιπές προϋποθέσεις της Εγκυκλίου 750) τετραετή υπηρεσία στην κλίμακα Α5 (βλέπε Επιφύλαξη 3 του Σχεδίου Υπηρεσίας που εγκρίθηκε στις 24.3.83 - Απόφαση Αρ. 22926). Ο αιτητής συμπλήρωσε τετραετή υπηρεσία την 25 1.2.89 και σύμφωνα με τη βεβαίωση του Διευθυντή των Κρατικών Αποθηκών, ικανοποιούσε και τις άλλες προϋποθέσεις για προαγωγή στη θέση του Αποθηκάριου 1ης Τάξης. Στο μεταξύ το σχέδιο υπηρεσίας είχε τροποποιηθεί. Με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που λήφθηκε στις 21.7.88, και τέθηκε σε εφαρμογή στις 2.9.88, το σχέδιο υπηρεσίας του 1983 αντικαταστάθηκε με νέο σχέδιο που απαιτεί, στις περιπτώσεις 30 προσώπων όπως και ο αιτητής, που διορίστηκαν πριν την 1.10.81, ενδεκαετή αντί τετραετή υπηρεσία στην ανώτερη βαθμίδα της θέσης Αποθηκάριου 2ης Τάξης ως προϋπόθεση για 35 προαγωγή.

40 Με βάση τις πρόνοιες του νέου σχεδίου η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας απέρριψε στις 3.4.89 την εισήγηση για την προαγωγή του αιτητή. Η απόφαση αυτή, στο βαθμό που συνιστά θετική πράξη, καθώς και η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να τον προάξουν, αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής.

Προσβάλλεται από τον αιτητή ως ανυπόστατη λόγω παραβίασης -

(α) του δικαιώματος για ίση μεταχείριση που κατοχυρώνεται από το άρθρο 28 του Συντάγματος, και 5

(β) των δικαιωμάτων του αιτητή που αποκτήθηκαν από τη δημοσιοϋπαλληλική του ιδιότητα σε συνάρτηση με το σχέδιο υπηρεσίας του 1983. 10

Ο ισχυρισμός για δυσμενή διάκριση σε βάρος του αιτητή δεν προσδιορίστηκε στην αίτηση· ουσιαστικά, έχει εγερθεί κατά την ακρόαση της προσφυγής. Βασίζεται στη μεταχείριση της οποίας έτυχε ο αιτητής από τους καθ' ων η αίτηση σε σύγκριση με άλλους συναδέλφους του, 21 τον αριθμό, που είχαν προαχθεί στη θέση Αποθηκάριου 1ης Τάξης πριν από την αντικατάσταση του σχεδίου υπηρεσίας του 1983. 15

Ο δικηγόρος του αιτητή διευκρίνισε, σε απάντηση ερώτησης που του υποβλήθηκε από το Δικαστήριο, ότι οι συνάδελφοί του στους οποίους έγινε αναφορά πληρούσαν, σε αντίθεση με τον αιτητή, τις πρόνοιες του σχεδίου υπηρεσίας που ίσχυε κατά το χρόνο της προαγωγής τους, δηλαδή του σχεδίου υπηρεσίας του 1983. Συνεπώς διαπιστώνονται αντικειμενικές διαφορές μεταξύ του αιτητή και των συναδέλφων του που είχαν προαχθεί. Ούτε οι συνάδελφοί του έτυχαν ευμενούς, ούτε ο ίδιος δυσμενούς μεταχείρισης βάσει του νομικού καθεστώτος που ίσχυε κατά το χρόνο προαγωγής των πρώτων. 20 25

Όπως έχει επεξηγηθεί σε σειρά αποφάσεων (Βλέπε, *Apostolides and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 928, *Papadopoulou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 232, *Pavlou v. Returning Officer and Others* (1987) 3 C.L.R. 252, 273, 274) και πιο πρόσφατα στην Αναφορά *Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1931) η αρχή της ισότητας που κατοχυρώνεται από το άρθρο 28 συναρτάται και είναι αλληλένδετη με την ομοιογένεια μεταξύ των υποκειμένων του δικαίου. Το άρθρο 28 απαγορεύει διακρίσεις μεταξύ ουσιαστικά ομοιογενών πραγμάτων και υποκειμένων του δικαίου, καθώς και την εξομοίωση ουσιαστικά ανομοιογενών πραγμάτων και υποκειμένων του δικαίου. Η ομοιογένεια ή η απουσία της προσδιορίζονται με βάση τη φύση των πραγμάτων ή την 35 40

αντικειμενική υπόσταση των προσώπων τα δικαιώματα των οποίων ρυθμίζονται από το νόμο.

5 Η θέση του αιτητή σε σύγκριση με τους συναδέλφους του ήταν διαφορετική. Όταν προάχθηκαν οι τελευταίοι, η προαγωγή τους διενεργήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του σχεδίου υπηρεσίας που ίσχυε κατά το χρόνο εκείνο.

10 Το ουσιαστικό ερώτημα είναι αν η αρμόδια Αρχή, το Υπουργικό Συμβούλιο, κωλύταν να τροποποιήσει ή να αντικαταστήσει το παλιό σχέδιο υπηρεσίας - το σχέδιο υπηρεσίας του 1983. Η απάντηση είναι αρνητική. Αποφασίστηκε στην υπόθεση *Georghios Economides v. Republic* (1972) 3 C.L.R. 506 και επικυρώθηκε στο σημείο αυτό από την Ολομέλεια του
15 Ανωτάτου Δικαστηρίου (Βλέπε, *Georghios Economides v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 410) ότι δεν υπήρχε νομικό κώλυμα στην τροποποίηση σχεδίων υπηρεσίας. Η ίδια αρχή έτυχε εφαρμογής και στην υπόθεση *Papadopoulou v. Republic* (1984) 3
20 C.L.R. 332 στην οποία διατυπώνεται η άποψη ότι περιορισμός του δικαιώματος τροποποίησης των σχεδίων υπηρεσίας θα αποστερούσε την αρμόδια αρχή από την ευχέρεια να προσαρμόσει τις προδιαγραφές για τη στελέγωση της δημόσιας υπηρεσίας στα σύγχρονα δεδομένα και απαιτήσεις, και θα καθήλωνε το νομοθετικό καθεστώς για ανέλιξη στη δημόσια υπηρεσία
25 στα δεδομένα του παρελθόντος.

Ο διορισμός στη Δημόσια Υπηρεσία δεν εξασφαλίζει ούτε κατοχυρώνει δικαίωμα για προαγωγή. Δικαίωμα για προαγωγή απορρέει αποκλειστικά από τα εκάστοτε σε ισχύ σχέδια υπηρεσίας. Η προσδοκία για προαγωγή, όπως υποδεικνύεται στην
30 υπόθεση *Stavrou and Another v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 276, δεν πρέπει να συγχίζεται με την ύπαρξη κεκτημένου δικαιώματος για προαγωγή, δηλαδή δικαιώματος που έχει αποκρυσταλλωθεί βάσει της νομοθεσίας και κηθεί από το πρόσωπο που το διεκδικεί. Τί συνιστά κεκτημένο δικαίωμα αναλύεται στην υπόθεση *Republic v. Menlaou* (1982) 3 C.L.R. 419, 428, 429. Δεν
35 υπάρχει κεκτημένο δικαίωμα για τη μη τροποποίηση των σχεδίων υπηρεσίας, όπως δεν υπάρχει κεκτημένο δικαίωμα για τη μη τροποποίηση της νομοθεσίας που διέπει τα αστικά δικαιώματα των πολιτών. Και στις δυο περιπτώσεις η προσδοκία για
40 την απόκτηση δικαιώματος δεν εξισώνεται με τη κτήση του.

Λαμβάνοντας υπόψη το σχέδιο υπηρεσίας που ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, η επίδικη απόφαση ήταν όχι μόνο εύλογη αλλά και επιβεβλημένη.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα. 5

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*